

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ У ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Тільки передова система освіти може забезпечити перехід суспільства на якісно новий економічний, соціальний, політичний та культурний рівень. Широке застосування життєво важливих інновацій в сфері освіти та вдосконалення традиційних методів є ключовим завданням реформування освіти. У ХХ столітті на перший план ставилася підготовка людини технічно грамотної, людини, здатної підкорювати світ, природу, всесвіт. Звідси турбота про прагматичну сторону, про формування в учнів логічного мислення, що досягалося відповідним набором прийомів і методів.

Та вже в кінці ХХ ст. екологічні катаклізми заставили бити на сполох з приводу як екологічних негараздів так і з приводу фізичного та морального здоров'я людини. У зв'язку з цим медики, педагоги, психологи ставлять питання про ноосферну освіту, про переведення стратегії переробки інформації в іншу площину, в площину образного мислення, при якому явища, світ сприймається як цілісна картина, як сукупність всіх його параметрів, тобто, таким, яким він є. При такому погляді на світ людина починає глибше усвідомлювати свою відповідальність і за природу, і за нащадків.

Яким чином розв'язання таких глобальних проблем стосується методичної та фахової підготовки вчителя іноземних мов?

Саме вчитель є в суспільстві тим посередником між поколіннями, між культурами тощо, який безпосередньо бере участь у передачі знань, у формуванні поглядів, підходів до вирішення тих чи інших проблем.

Що стосується конкретно вчителя іноземної мови, то на сучасному етапі питання стоїть про підготовку вчителів іноземної мови, які не тільки володіють іноземною мовою і знають основи методики її викладання, а поєднують у собі знання педагогіки, психології, теорії комунікації і т. д.

Майстерність учителя повинна розвиватися не через готові розробки та рекомендації з відповідної літератури, а через фундаментальні знання з базових дисциплін, високу культуру, ерудицію, ґрунтовну дидактичну компетенцію, любов до своєї справи та до дітей через уміння володіти таким психолого-педагогічним інструментом, як ситуація успіху, для чого потрібно добре розуміти кожного учня.

Іноземна мова має багатий арсенал засобів для досягнення виховної, освітньої та розвиваючої мети в ході вирішення практичної мети навчання іноземної мови.

Завдання вчителя: навчитися в повній мірі користуватися цим арсеналом, уміти адаптувати наявні основні засоби навчання до конкретних вимог; уміти використовувати додаткові засоби навчання; матеріали засобів масової інформації, кінофільми, Інтернет, ТЗН, тощо.

Застосовувати елементи методу проектів, інтенсивних методів, інтерактивних технологій, Вальдорфської школи та інших методів з метою розвитку образного мислення, індивідуальних особливостей, креативності кожної дитини.

Підготовку кваліфікованого вчителя іноземної мови забезпечують: курс «Методика викладання іноземних мов», «Педагогічна практика», розробка бакалаврських робіт з методики викладання іноземних мов, а також практикується проведення відкритих занять студентами з наступним обговоренням.

И.А.Зайцева, ст.преподаватель
Сумский госуданственный университет, г. Сумы

РЕАЛИЗАЦИЯ ПРОЕКТНЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ В ВУЗЕ

Изучение иностранного языка не всегда продвигается так, как мы этого хотим. На промежуточном уровне может возникнуть момент, когда требуется дополнительный импульс, стимул для его изучения. Таким стимулом вполне может стать проектная работа. Мотивация лежит в самом проекте. Студенту, наконец, предоставлена возможность использовать приобретенные языковые навыки в новой ситуации практического общения.

Проект – это возможность выразить свои собственные идеи в удобной для обучаемых творчески продуманной форме: проведение интервью, изготовление афиш и объявлений, демонстрация моделей с необходимыми комментариями, составление планов посещения различных мест с иллюстрациями, картой и т.д. Самое важное то, что студент, а не преподаватель, определяет, что будет содержать проект, в какой форме и как пройдет его презентация.

Можно выделить основные принципы проектной работы:

1. вариативность: предполагает индивидуальную, парную и групповую формы работы;
2. решение проблем: проблемы заставляют студентов думать, а думая, они учатся;
3. когнитивный подход к грамматике: студентам предлагается